

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабіна Бориса Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого частини шостої статті 8¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

К и ї в
28 лютого 2024 року
№ 38-3(I)/2024

Справа № 3-19/2024(42/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабіна Бориса Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого частини шостої статті 8¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Бабін Б.В. із клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність)

друге речення абзацу другої частини шостої статті 8¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон), згідно з яким „Генеральний прокурор, його перший заступник та заступники не мають права давати вказівки прокурорам Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та здійснювати інші дії, які прямо стосуються реалізації прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури їхніх повноважень“.

Із матеріалів справи вбачається, що старший детектив – заступник керівника Першого відділу детективів Другого підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Рокунь С.В. 22 січня 2020 року за результатами розгляду матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 5201700000000361 повідомив Бабіна Б.В. про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною п'ятою статті 191 Кримінального кодексу України як заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем, за попередньою змовою групою осіб, в особливо великих розмірах. Заступник Генерального прокурора – керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Клименко О.В. (далі – керівник САП) 10 липня 2023 року повідомив Бабіна Б.В. про зміну раніше повідомленої підозри. Вважаючи, що керівник САП здійснює досудове розслідування з недотриманням розумних строків, Бабін Б.В. 27 листопада 2023 року подав скаргу про недотримання розумних строків у кримінальному провадженні Генеральному прокурору Костіну А.Є. „як до єдиного прокурора вищого рівня щодо керівника САП Клименка О.В.“. Листом від 5 грудня 2023 року Генеральний прокурор повідомив Бабіна Б.В. про відсутність підстав для задоволення скарги, посилаючись, зокрема, на окремі положення статті 8¹ Закону.

Не погодившись із цим, Бабін Б.В. звернувся до Вищого антикорупційного суду зі скаргою, однак слідчий суддя цього суду ухвалою від 19 грудня 2023 року в задоволенні скарги відмовив та зазначив, що Генеральний прокурор не наділений повноваженнями здійснювати контроль та давати вказівки керівнику САП, оскільки такі дії заборонені законом.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду ухвалою від 10 січня 2024 року відмовила у відкритті апеляційного провадження за апеляційною скаргою Бабіна Б.В. на ухвалу слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 19 грудня 2023 року.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 22 січня 2024 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Бабіна Б.В. на ухвалу Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 10 січня 2024 року.

Автор клопотання вважає, що через застосування окремих положень частини шостої статті 8¹ Закону в остаточному судовому рішенні у його справі – ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду від 22 січня 2024 року – відбулося порушення його прав, гарантованих частиною другою статті 3, частиною четвертою статті 5, частиною першою статті 9, частиною другою статті 22, частиною першою статті 24, статтею 40, частиною шостою статті 55, частиною другою статті 63, частиною першою статті 64 Конституції України.

Також Бабін Б.В. твердить, що „оскаржуване положення необґрунтовано обмежило компетенцію Генерального прокурора щодо керівника САП, обраного Українським народом органами та призначеного вищими органами влади“, що не відповідає положенням статті 131¹ Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свою позицію щодо неконституційності оспорюваних положень статті 8¹ Закону, автор клопотання посилається на Конституцію України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон, Закон України „Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“ від 23 лютого 2006 року № 3477–IV, Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення діяльності Національного антикорупційного бюро України та Національного агентства з питань запобігання корупції“ від 12 лютого 2015 року № 198–VIII, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Протокол № 12 до цієї Конвенції,

рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Намагаючись обґрунтувати неконституційність другого речення абзацу другого частини шостої статті 8¹ Закону, Бабін Б.В. фактично висловлює незгоду із законодавчо встановленим обмеженням щодо заборони Генеральному прокуророві втручатися у діяльність керівника САП та судовими рішеннями, ухваленими у його справі.

Однак суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів щодо невідповідності частині другій статті 3, частині четвертій статті 5, частині першій статті 9, частині другій статті 22, частині першій статті 24, статті 40, частині шостій статті 55, частині другій статті 63, частині першій статті 64, пункту 2 частини першої, частині третій статті 131¹ Конституції України другого речення абзацу другого частини шостої статті 8¹ Закону.

Отже, Бабін Б.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабіна Бориса Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу другого частини шостої статті 8¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**